

1. Wie de Geliefde Leider niet aanbidt, loopt levensgevaar

Op 17 december 2011 overleed Kim Jong-il. Ik vroeg me af, bij de beelden van de uitvaart: 'Wat zou er nu wèrkelijk

omgaan in de hoofden van al die mensen, die zo uitzinnig staan te huilen en te rouwen?' Om die reden heb ik een boek gekocht van de Amerikaanse journaliste Barbara Demick,

met de titel: *Hand in hand in het donker. Leven en liefde in Noord-Korea*. Gedurende zeven jaar interviewde zij in Zuid-Korea tientallen vluchtelingen uit het noorden. Zo kreeg ze een heel scherp beeld van het gewone leven van de gewone mensen in Noord-Korea. Daarover gaat dit boek. Ik gad een week vakantie, dus ik heb er een heel eind in zitten lezen.

In dit boek wordt geschreven over de vorige uitvaart, van Kim Il-sung, de vader van Kim Jong-il. Hij overleed in 1994, en de uitvaart van nu leek als twee druppels water op die van 17 jaar geleden. En het zal nu niet anders geweest zijn dan toen: een deel van de bevolking is echt totaál ondersteboven. Barbara Demick beschrijft een reactie van een toegewijd partijlid, mevrouw Song. De Arbeiderspartij, de enige partij, is alomvattend in Noord-Korea. Toen mevrouw Song hoorde, in 1994, dat Kim Il-sung was overleden, stortte haar wereld in. Er ging een elektrische schok door haar lichaam die voelde alsof de beul zojuist de hendel had overgehaald. Dit kon niet waar zijn. Mevrouw Song begon te gillen, rende de straat op, ging op haar knieën zitten en sloeg met haar hoofd tegen de stenen. Ze was niet de enige, véle burendeden dat (pagina 114). 'Hoe komt dat?' denk je dan. Het heeft alles te maken met de totale geslotenheid van het land. De inwoners van Noord-Korea horen voortdurend, in alles, van hun prilste jeugd af aan, dat de Kims, Kim Il-sung, Kim Jong-il en nu Kim Jong-un, dan zij de grote redders van het vaderland zijn.

Voortdurend wordt het er ingestampt, op school, op de tv, op het werk, in films, in het theater, echt óveral, dat je een geluksvogel bent omdat je in Noord-Korea mag wonen, en dat het overal in de wereld stukken slechter gaat. Overal is ellende: moord, doodslag, diefstal, honger, geweld, overal liggen mensen bij bosjes op straat te sterven, behalve in Noord-Korea. Kim Il-sung, de eerste leider, heeft zijn eigen leven op het spel gezet om de Japanners te verdrijven, die van 1910 tot 1945, 35 jaar lang, Korea bezit hielden. En toen Zuid-Korea aanviel, vijf jaar nadat Korea in 1945 in twee stukken was gedeeld, toen heeft Kim Il-sung als redder van het vaderland de vijanden verdreven. Wat de mensen in Noord-Korea niet weten, is dat Noord-Korea zélf die oorlog begon, een oorlog die drie jaar duurde, waardoor de grens nauwelijks opschoof maar die wel zo'n twee tot drie miljoenen mensen het leven gekost.

Kim Il-sung en Kim Jong-il hebben van Noord-Korea zo ongeveer de perfecte dictatuur gemaakt. De overheid houdt van iedereen een dossier bij. Iedereen is ingedeeld in een klasse: betrouwbaar, onbetrouwbaar of vijandig. Omhoog klimmen kun je nooit, omhoog dalen kun je wel. De hele

de gaten moeten houden. Als uit een bepaalde groep te weinig meldingen komen van verklikkers, dan gaat de veiligheidspolitie op onderzoek uit, want dan moet er iets fout zitten. Om het minste of geringste kun je al opgepakt worden. De man van mevrouw Song zat een keer te kijken naar een tv-programma, waarin de Geliefde Leider Kim Jong-il op bezoek was in een laarzenfabriek. Volgens het programma liep de fabriek geweldig, er waren duizenden laarzen te zien. De man van mevrouw Song zei: 'Ha! Als er zoveel laarzen zijn, hoe komt het dan dat mijn kinderen nooit een paar hebben gekregen?' Een buurman hoorde dat, en de man werd opgepakt. Drie dagen lang werd hij verhoord en uitgescholden. Het is dat hij en zijn vrouw bekend stonden als zéér trouwe partijleden, maar anderen zouden ervoor naar een werkkamp gaan.

Door dit incident is de man van mevrouw Song erg gaan twijfelen aan het systeem en aan de Grote Leider. En zo is hij van lieverlee gaan behoren bij dat andere deel van de bevolking, dat bij de twee uitvaarten níét van harte stond te huilen. Maar wie niet meehuilde, werd opgepakt, dus mensen deden van alles om hun tranen op te wekken. Ze maakten stiekem met speeksel hun wangen nat, of ze stopten met oogknipperen, net zolang totdat hun ogen begonnen te tranen.

Dat is de realiteit, op dit moment, in Noord-Korea. En in dat land zijn er mensen, die christen zijn, die Jezus Christus belijden als hun Heer, als hun Koning. U voelt wel aan, dat móét tot problemen leiden! Elke Noord-Koreaan moet een speldje dragen van de Geliefde Leider, nu dus Kim Jong-un. Maar als christen, doe je dat? In elk Noord-Koreaans huis moeten portretten hangen van Kim Il-sung, Kim Jong-il en Kim Jong-un. Als je ze koopt, in de winkel, krijg je er een doos bij met een witte doek. Je bent verplicht om elke dag met die witte doek de portretten af te stoffen. Wat doe je, als christen? Toen Kim Il-sung overleed, moest elke Noord-Koreaan verschillende keren per dag verplicht gaan huilen en rouwen, al knielend bij het standbeeld van de Geliefde Leider, en zo'n standbeeld staat in elk dorp en in elke stadswijk. Knielen voor het beeld van de dictator: wat doe je, als christen?

2. Wie de Romeinse keizer niet aanbad, liep hetzelfde gevaar

Het is precies hetzelfde dilemma waarvoor ook de christenen stonden in de tijd van het Romeinse Rijk. De Romeinen waren op godsdienstig gebied eigenlijk hele tolerant. Iedereen mocht zijn eigen goden aanbidden. Dat

je eigen goden ook van tijd tot tijd een wierookoffer bracht aan de Romeinse keizer. De keizer werd vereerd als een godheid, hoewel de keizers zelf het woord 'god' voor zichzelf niet in de mond namen, behalve Caligula, maar die was dan ook volstrekt krankzinnig.

3. Een levensgevaarlijke belijdenis: 'Jezus is Heer!'

'De keizer is heer', dat moest je belijden. Deed je dat niet, dan stond daarop, heel nadrukkelijk, de doodstraf. En als je dát beseft, dán ga je begrijpen wat het betekende voor de eerste christenen om te belijden: 'Niet de keizer is heer, nee, Jezus is Heer! Jêsos Kurios!' Die belijdenis, 'Jezus is Heer!' is de eerste christelijke geloofsbelijdenis in de geschiedenis. In het Nederlands drie woorden, in het Grieks maar twee woorden. Maar die twee woorden hebben vele mensen het leven gekost. 'Jezus is Heer!' Dat betekende dat je géén offer bracht aan de keizer. Zoals christenen nu in Noord-Korea weigeren om te knielen voor de beelden van Kim Il-sung en Kim Jong-il. Ze worden opgepakt, gemarteld, naar een concentratiekamp gebracht, meestal in het noorden, in de bergen, en dat zijn kampen waar bijna niemand levend uit komt.

'Jezus is Heer!' We hebben dat net gezongen. Het is prachtig dat in dat lied, 'Ik geloof in God de Vader', twee geloofsbelijdenissen door elkaar zijn geweven: de apostolische geloofsbelijdenis, 'Ik geloof in God de Vader, Schepper die de schepping draagt' en deze korte belijdenis: 'Jezus, Hij is Heer!'

Als je dit weet, dan ga je ook die woorden uit 1 Korinthiërs 12 beter begrijpen. Paulus gaat daar iets uitleggen over de gaven van de Geest. Maar hij zegt: 'Het belangrijkste is dat je de Heilige Geest in je hart hebt! En hoe kun je dat weten? Nou, als je zegt: "Vervloekt zij Jezus", dan heb je duidelijk níét de Heilige Geest in je hart. Maar als je belijdt: 'Jezus is Heer!', dan kán het niet anders, of je hebt de Heilige Geest in je hart.'

Zo op het eerste gezicht zou je zeggen: 'Tja, dat kan toch iedereen zeggen: Jezus is Heer? Zo moeilijk is dat toch niet?' Maar als je weet hóéveel er op het spel stond, als je deze paar woorden uitsprak, 'Jezus is Heer', als je weet dat je daarmee je léven uitskeerde, dan ga je Paulus begrijpen. Tot zo'n levensgevaarlijke belijdenis kun je alleen maar komen als de Heilige Geest je daartoe brengt.

En dan zegt Paulus in de brief aan de Filippenzen, mensen in Filippi die ook erg leden om hun geloof: 'Denk aan Jezus! Ook Hij heeft veel geleden! Hij is gestorven, maar Hij is ook opgestaan! En er komt een dag,' schrijft Paulus dan, 'er komt een dag, als Jezus terugkomt, dat iedereen in hemel en op aarde, levenden en doden, die zijn opgestaan – er komt een dag dat iedereen zal moeten buigen voor Hem, en dat elke tong zal belijden: "Jezus is Heer!" tot eer van God, de Vader.'

Voelt u het mee, hoe bemoedigend dat is voor die mensen, om dat te horen? Er komt een dag, dat de Romeinse keizers zullen opstaan, ook al is er nu niets meer over van hun lichamen, en ze zullen móéten knielen, móéten buigen voor Jezus. Er komt een dag, dat Kim Il-sung en Kim Jong-il zullen opstaan uit hun glazen doodskisten, en zullen moeten buigen voor Jezus.

4. Wie Jezus' liefde heeft leren kennen, kan niet anders dan Hem dienen als Heer

Vandaag de dag zijn er broeders en zusters die hun angst overwinnen en niet buigen voor de afgodsbeelden van hun leiders. Hoe komt dat? Wat geeft mensen de moed om hun leven op het spel te zetten? Wat brengt mensen ertoe om

te riskeren, heel bewust, dat ze naar een concentratiekamp worden gestuurd? Weet u wat het geheim is? Dat is de liefde van Christus. Het Evangelie van Zijn genade, van Zijn ontferming voor zwakke en zondige mensen. Het is de boodschap van Zijn oneindige goedheid.

Ik las het getuigenis van een jonge vrouw uit Noord-Korea. In 2010 vertelde ze haar verhaal op de Wereldzendingconferentie in Kaapstad. Haar vader was evangelist geweest, en in Noord-Korea vermoord. Ook haar moeder leefde niet meer. Haar eigen naam werd niet vermeld. Weet u waarom? Omdat ze terug wil gaan naar Noord-Korea! Je zou zeggen: 'Ze is vrij! Ze is in het westen! Dan ga je toch niet terug?!' Maar zij doet het wel. Ze zei, daar in Kaapstad: 'Als ik terugkijk op mijn jonge leven, zie ik daarin Gods hand. Ik heb er alles voor over om God mijn leven te laten gebruiken voor Zijn koninkrijk. Ik hoop mijn hemelse Vader eer en glorie te geven door met mijn hele hart Hem te dienen.' En ze voegde daaraan toe: 'Ik geloof dat Gods hart schreeuwt voor de verloren mensen in Noord-Korea. Broeders en zusters, ik vraag u nederig om hetzelfde hart van God te hebben. Bid dat hetzelfde licht van Gods genade en barmhartigheid - dat ook mijn vader en moeder heeft bereikt - op een dag zal neerdalen op het Noord-Koreaanse volk, mijn volk. God is inderdaad in beweging en ik wil dat mijn leven daarvan deel uitmaakt, in plaats van te proberen om God deel te laten uitmaken van mijn ambities.'

En dát is nou exact het principe: Jezus is Heer! Dat betekent dat Hij geen deel uitmaakt van onze ambities, maar dat wij deel uitmaken van Zijn grote plan. 'Jezus is Heer', dat wil zeggen: 'Hier ben ik! Gebruik mij maar voor uw doelen!'

5. Een boodschap voor ons: Jezus Christus is ons leven méér dan waard!

Misschien bent u hier vanmiddag, of ben jij hier met heel veel vragen in uw hart over God, over Jezus, over de Bijbel. Misschien weet u er nog maar weinig van. Of misschien is er in jouw hart de twijfel: 'Zal ik wel die weg gaan met Jezus?' Als jij dat denkt, als u dat denkt, neem dan dit mee uit deze dienst: het geloof in Jezus Christus is zó bijzonder, zó rijk, zó wonderlijk mooi, zo oneindig magnifiek, dat daar op dit moment mensen in Noord-Korea hun leven voor riskeren en hun leven voor géven. Zij zeggen het heel duidelijk: 'Niet Kim Jong-un is heer, nee, Jezus is Heer!' Het geloof in Jezus Christus is zó kostbaar, als je Hem werkelijk hebt leren kennen, dan kún je niet meer zonder Hem en dan wil je niet meer zonder Hem. En dan kan ik u alleen maar van harte aanmoedigen, en jou ook: rust niet voor dat je die rijkdom gevonden hebt, die oneindige schat, het goud van Zijn liefde.

En als u hier zit, of jij, en je denkt: 'Nou ja, ik ben christen, maar zó intens... nee, zo beleef ik dat toch niet. En als ik écht voor zo'n keus zou staan... dan weet ik niet wat ik zou kiezen', als u dat denkt, dan roepen vanmiddag de broeders en zusters uit Noord-Korea u toe: 'Word wakker! Blijf niet in deze sluimertoestand! Bid of de Heilige Geest met kracht in je leven wil binnenstromen! Laat radicaal de bezem van de Bijbel door je leven gaan. En zoek je Verlosser in het gebed. Kniel voor Hem neer, als het éven kan léttelijk, letterlijk op je knieën! Zoek de HERE en leef! Als er Eén je liefde waard is, is het Jezus! Als er Eén je aanbidding waard is, is het deze Heiland!

Het land van Kim Jong-un is een getuigenis voor de hele wereld: Jezus Christus is Heer! Hij is je leven méér dan waard! Amen.